

GJENGANGEREN

11. januar 1945 - - - - - 5. årgang

Vestfronten. Idag har tyskerne mistet 5/6 parter av det landområde som de holdt så sent som 1 år tilbake og de står foran et aktivt vinterfelttog både i øst, sør og vest og fra øst kanskje sterkere enn noensinde. Felttoget i Ardennene har slått fullstendig feil og i denne kritiske fase av krigen er uthvert feilslag av avgjørende betydning. Tyskerne har rykket ut fra citadellet Tyskland og kjemper nå på åpen mark og de allierte ser gjerne at de gjør det. Den sterke amerikanske motstand og de allierte flys herjinger på det tyske mannskap og materiell kullkastet alle tyskeres vidtflyvende planer som i det minste gikk ut på å kaste de all. ut av Brüssel og Antwerpen og tilbake over Maas og Moselle. Endelig røk tyskeres planer helt da de ikke greide å ta Bastogne, og tyskeres tap i fanger overstiger langt amerikanernes tap i fanger og savnede. De tap som tyskerne lider under denne offensiv er de etter alle beregninger ikke istand til å erstatte, særlig ikke de store styrker av elitetropper som ble satt inn her. De t. styrker i Ardennene anslås til 30 divisjoner. De all. på sin side er i besiddelse av materiell og mannskap i langt større utstrekning og kan gjennom havna Antwerpen hurtig få komplettert sitt materiell. - Stillingen idag er den at det tyske forsvar i den vestske del av Ardennenframspringet holder på å bryte sammen. Mellom Marche og La Roche trekker tyskerne seg hurtig tilbake og La Roche er befridd. I spissen på framspringet er det befridd flere byer og landsbyer. Tusenvis av fanger strømmer inn. General Pattons styrker på sørsiden har rykket fram opptil 4 km og kilen er nå mindre enn 15 km. bred på det smaleste. De har likeledes hatt framgang i Bastogneområdet. Det tyske bruhudet over Rhinen nord for Strassbourg skrumpet stadig inn. Den tyske offensiv i Vogesene, som ble satt igang for 14 dager siden, ser ikke ut til å være annet enn en avledningsmanøvre idet det ikke er konstatert større troppeansamlinger. Kampene er også blusset op i Nederland. Resultatet av den tyske offensiv ser ut til å bli en ulykke for tyskerne og en nyttårs gave for de allierte. - Veldige styrker allierte fly bomber ustanselig krigsviktige mål inne i Tyskland og i selve kampområdet. Tapene har i det siste vært små og den tyske luftmotstand ubetydelig.

Østfronten. -- Russerne har ringet inn en betydelig tysk armé i Budapest og store bevegelige tyske styrker strever forgjeves for å komme den tyske garnison i hovedstaden til undsetning. Tyskerne blir holdt i sjakk 30 km. fra byen. Russerne har bygget opp fronten i Ungarn, som er 500 km. lang, i løpet av 3 mndr og på tross av de store distanser materiellet må transporteres over følger russ. sin tidligere taktikk ved angrep på større motstandssentre, nemlig ved å føre støtkiler videre vestover, således nå nord og syd for Budapest. Det meldes idag at russerne holder på å trenge inn i Komarons ytterområder. Denne byen ligger bare 80 km. fra Bratislava. Det er marskalk Malinovskis styrker som fortsetter sine framstøt langs nordsiden av Donau. Inne i Budapest erobrer russerne det ene kvartal etter det annet tross den seigeste motstand. Igår gjorde russerne den største framgang på en dag ved at de erobret 8 distrikter og tok 3000 fanger. Bare et mirakel for tyskerne og en katastrofe for ~~xxx~~ russerne kan redde garnisonen i Budapest.

Stillehavet. -- Måget store amerikanske styrker gikk igår iland i Lingayen-bukta på Luzon, den største øye i Filipinene. General Mac. Arthur fulgte landgangstroppene og slo opp sitt hovedkvarter på øya. Angrepet kom ganske overraskende på japanerne og fant sted på en 25 km. lang strekning 190 km. nordvest for Manilla. Amerikanerne holder nå 40 km. av kysten og har rykket 25 km. inn i landet. De har rykket inn bak de jap. forsvarsstillinger og tatt byen St. Fabian Jap. har hittil gjort liten motstand. Invasjonsflåten var på 800 skip og jap. fly gjorde desperate angrep. 79 jap. fly ble skutt ned. Flere krigsskip ødelagt.

Hva vil det nye år bringe oss? Får vi fred eller får vi ikke? Ja, ingen kan vel svare sikkert på det spørsmål. Så mangen gang har de store og sakkyn- dige tatt feil under denne kris, at det ikke er så rart, om vi i "periferien" også kan regne feil. Men vi tror freden kommer i år, og selv om vår innsats langt fra er noe utslagsgivende, så skal vi allikevel være med i kampen, og først av den grunn at det er vår plikt. Vi vil ikke at bare andre skal stride for oss, de skal ofre blod og krefter og vi skal høste fruktene. Aldri har det vært nordmanns vis å la andre slite for seg, og den plett skal heller ikke nå være på noen norsk patriot. Friheten er et folks dyreste eie, tenk på borgerne som stakk sin egen by - Halden - i brann, tenk på fedrene på Eidsvoll, som reiste seg mot hele Europa, å nei, vi skal ikke gjøre skam på disse. Så ofte sang vi "Også vi når det blir krevet, for dets fred slår leir". Nå skal vi vise at dette er mer enn tom talemåte. Derfor fram, landsmenn, gjør din plikt. Kan vi da gjøre noen nytte? Ja, du kan og hver eneste mann og kvinne i landet kan det. Du har tidligere fått rede på Hjemmefrontens 20 bud, de 10 positive, hvor du får beskjed om hva du skal gjøre, og de 10 negative, som gir deg ordre om hva du skal undlate. Har du dem ikke selv kan du sikkert få dem hos din nærmeste nabo. Hver times arbeide vi kan undra fra fiendens militærmaske er en pinne til hans likkiste. Hvert villig utført arbeid betyr en forlengelse av krigen. De skal føle vår motstand hver dag, hver time, hvert minutt på dagen. Alt skal vanskelig gjøres for dem, deres nerver skal komme i høyspenn, og selv om vi allerede nå vet at de i sin ubalanserte sinnstilstand bruker harde midler mot oss skal det bare anspore oss til ytterligere kamp. Og så, landsmenn, slå ned på kritikken både over hjemmeledelsen og de som utfør- rer sabotasjehandling. Det er ikke ofte en hører det, men en og annen gang er det en som er ute med sin røst. Hva har du, som snakker, rede på? Hvor er din innsats? Du kan gjøre noe, hvis du vil, men det er gjerne så her i livet, at negativ kritikk koster kritikeren mindre av egen oppofrelse og kanskje gir hans slette samvittighet en tåpelig undskyldning til å dra seg unda. Vi krever positivt arbeid av hver eneste landsmann i denne tid.

I dette siste krigsår går vi nordmenn samlet fram under vårt gamle løsen "ENIGE OG TRO TIL DOVRE FALLER" - EN HARD KOMPROMISSLØS KAMP MOT TYSKERE OG QUISLINGER!

"Aftenposten" synker ~~st~~ stadig dypere og dypere ned i smudset. Tradisjo- nen fra Ulrik Stang fortsettes av Endsjø og Flood i en uhyggelig grad. En mere blafsemisk artikkel enn den som står som leder lille juleaften har ikke vært offentliggjort i noen norsk avis. Overskriften lyder "Fordi det ikke var rom-" den begynner med en del av juleevangeliet. Vi skal sitere litt; "Hør du kjære Guds sønn, du må legge av din dårlige vene å omgås toldere og syndere. Du må holde deg til oss fariseere, ellers blir du stripet, og ingen vil høre på deg. Du må ikke ødelegge fronten for oss med ditt utidige snakk om fred og forso- ning." Det får være nokk med dette, sån fortsetter artikkelen over 2 spalter. Nasjonal samling hadde engang på sitt program bl.a. "Værn om kristendommen". Mer og mer avdekkes NS's sanne vesen. Det er maktbegjær og intet annet som er drivkraften. Det går nå opp for stadig større og større deler av det norske folk og frafallet øker daglig. Kristendommens grunnretninger angriper ingen ustraffet. Det vil også engang gå opp for "ekspedisjonssjef" Feyling og "biskop" Frøyland, som skriver søndagsbetraktninger i det samme blad, som haner den Herre, de mener seg satt til å tjene. Nylig uttalte Frøyland i en preken, at "i urolige, vanskelige tider skal falske profeter oppstå." Ja han har rett.

Men for "Aftenposten"s redaktører, som har solgt sin tjeneste til fienden, og dradd en ansett og avholdt avis ned i støvet, er det ingen nåde. Skytning er en ærefull død. De har ingen ære.

En innsender skriver til oss:

N o r s k f r o n t.

I slutten av det gamle året fikk quislingpressen leve høyt på meldinger om urovekkende konflikter i noen av de land som var frigjort fra Hitlers favntak. Den nazistiske mørketid hadde satt sine spor i landenes politiske liv. Kampen for friheten hadde gitt heimefront og motstandsbevegelse en selvtillit, som ga seg utslag i kravet om kompromissløst oppgjør med nazismen i alle dens avskygninger. Nye politiske forskyvninger hadde skapt nye problemer innen heimefronten, og utdypet skillet mellom ute- og heimefront. Vi så dette gjenta seg i land etter land, med Frankrike som det heldigste og Hellas som det mest tragiske eksempel.

Også for Norge vil nye sosiale og konstitusjonelle problemer melde seg etter frigjøringa. Skal vi makte å utløse landets evne i det gjenreisningsarbeid som må til for å tilfredsstille våre materielle og kulturelle behov, må allerede idag det nasjonale samhold skapes, som er forutsetningen for dette. Skal vi kunne bevare og utvikle folkestyret, må likeledes grunnlaget for en sunn utvikling på det politiske slagfelt skapes straks.

Dette gjør vi ikke ved å lukke øynene for faktum; at den norske front enda ikke har funnet sin edelige form. Enda finnes en "Hjemmefrontsledelse" og en "Frihetsrådsbevegelse", enda finnes ikke den harmoni mellom ute- og heimefront, og innen heimefronten som vi alle ønsker.

Kanskje har skillet mellom aktiv og passiv motstandsbevegelse vært det alvorligste skisma. Idag - med den utvikling motstanden har fått i Nord-Norge og på sabotasjefronten - synes dette skisma mer kunstig enn noengang.

De grupperinger som hittil på dette grunnlag har vært holdt utenom "Hjemmefrontens ledelse" (H. L.) må derfor snarest gis adgang til å oppnevne representanter til denne ledelse. Dermed skulle muligheten for en fullstendig sammensveisning av den norske fronts politiske krefter være innen rekkevidde.

Det har vært en alvorlig svakhet at ikke alle krefter innen den aktive motstandsbevegelse har hatt talsmenn i "Hjemmefrontens ledelse". Her er ikke spørsmål om man er enig eller ikke i den aktive motstandspolitik, men om demokrati skal praktiseres. Det er denne veg man har gått i de land hvor motstandsbevegelsen har nådd lengst i retning av enhet og styrke, i Danmark, i Frankrike og Jugoslavia. Et land hvor ikke hele motstandsbevegelsen tillitsfullt slutter opp om en enhetlig ledelse, vil hverken ha den fornødne kraft til å føre friedomskampen til en lykkelig slutt, eller til å løse etterkrigsproblemene på fredelig vis.

Å opprettholde en ensidig sammensetning av "Hjemmefrontens ledelse", med isolering av enkelte grupper i motstandsbevegelsen betyr svekkelse av motstanden idag, og en trussel mot folkestyret i morgendagens Norge.

Alene det norske folks lidelser å disse år rettfærdiggjør folkeønsket om at vår demokratiske framtid trygges, og at opprivende konflikter forebygges så Norges gjenreising kan skje hurtig. Alle oppkonstruerte skiller mellom nordmenn vil vi rive ned.

Det nazistene mest av alt frykter er at det kjempende norske demokrati skal bli samlet og ledet av en Hjemmefrontsledelse, som med sin autoritet kan utløse og utnytte den uovervinnelige politiske og militære kraft vi vet det finnes i

Den Norske Front!

Nå må det være slutt. Vi hører stadig om folk som med navns nevnhelse oppgir kilden når de sender nyhetene videre. Forstår ikke disse pratere at de motarbeider oss, så skal vi heretter love dem at de skal få se sine navn på trykk her i avisen. Også dette er en art angivervirksomhet.

Forsiktighet er ikke det samme som feighet. Denne elementære sannhet er nok ikke gått opp for alle. Forsiktighet er en plikt som påhviler oss alle, men når forsiktigheten drives så vidt at en ingenting kan, ingenting vil og ingenting tør, da er det slett og rett FEIGHET, og andre gjør det arbeide som du i sin tid skal profitere av. SLUTT OPP MED DET. DU ER SOLDAT LIKESÅ VEL SOM ENHVER ANNEN.